

1 Mot vem kan insolvensförfaranden inledas?

Insolvensförfaranden (företag) och konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

I enlighet med nationell lagstiftning kan insolvensförfaranden inledas mot två typer av verksamheter, näringsverksamhet som bedrivs i bolagsform och enskilda näringsidkare. Olika regler gäller för dessa typer av verksamheter. Näringsverksamhet som bedrivs i bolagsform kan delas in i handelsbolag, kommanditbolag och aktiebolag.

Insolvensförfaranden kan inledas mot alla ovannämnda (fysiska och juridiska) personer. De omfattas emellertid av olika förfaranden, regler och lagstiftning. Konkursförfaranden (kapitel 13 i Maltas lagsamling) kan inledas mot handelsbolag, kommanditbolag och näringsidkare. Vid konkursförfaranden betraktas handelsbolag och kommanditbolag i alla avseenden som näringsidkare. Begreppet "näringsidkare" (*trader*) definieras i kapitel 13 som varje person som bedriver yrkesmässig förvärvsverksamhet i sitt eget namn, och inbegriper alla kommersiella partnerskap.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Rekonstruktionsförfaranden kan inledas mot företag enligt artiklarna 327–329B i kapitel 386 i 1995 års bolagslag (*Companies Act 1995*).

2 Under vilka förutsättningar kan man inleda ett insolvensförfarande?

Insolvensförfaranden (företag)

Ett företag får efter beslut av bolagsstämman, bolagsstyrelsen, en obligationsinnehavare (*debenture holder*), en eller flera borgenärer eller en eller flera bolagsmän ansöka om att företaget ska upplösas och därefter likvideras om företaget inte kan betala sina skulder. Enligt artikel 214.2 a ii i kapitel 386 ska följande test tillämpas:

Företaget ska anses oförmöget att betala sina skulder (vara på obestånd)

- om en skuld som företaget ska betala inte, helt eller delvis, har betalats senast tjugofyra veckor efter att en exekutionstitel mot företaget har verkställts genom något av de verkställighetsbeslut som anges i artikel 273 i civilprocesslagen (*Code of Organization and Civil Procedure*), eller
- om domstolen anser det styrkt att företaget är oförmöget att betala sina skulder. Hänsyn ska även tas till företagets eventalförpliktelser och framtida förpliktelser.

Domstolen ger parterna möjlighet att föra sin talan och beslutar slutligen huruvida kraven för insolvens (obestånd) är uppfyllda. I så fall förklarar domstolen att företaget ska upplösas, och som insolvensdatum räknas den dag ansökan ingavs till domstolen i enlighet med artikel 223 i kapitel 386.

Under perioden mellan beslutet om upplösning vid insolvens och ingivandet av ansökan om insolvens till domstolen kan domstolen när som helst tillsätta en tillfällig förvaltare (*provisional administrator*), och ge honom eller henne i uppdrag att förvalta företagets tillgångar eller affärer i enlighet med de specifikationer som domstolen anger i tillsättningsbeslutet. Den tillfälliga förvaltaren innehar sitt uppdrag fram till dess att ett beslut om likvidation fattas eller en ansökan om likvidation avslås, om förvaltaren inte innan dess avgår eller på goda grunder avsätts av domstolen.

Insolvens – Frivillig likvidation på begäran av borgenärer

Ett företag kan dessutom fatta beslut om frivillig likvidation. Om företagsledningen anser att skulderna överstiger tillgångarna kallar företagsledningen till ett sammanträde med borgenärerna för att utse en konkursförvaltare (och/eller en likvidationskommitté) som har borgenärernas förtroende och som ges i uppdrag att likvidera företaget utan att det behövs något domstolsförfarande. De bestämmelser som ska iakttas fastställs i artikel 277 och följande artiklar i kapitel 386.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Ett företag (efter ett beslut med kvalificerad majoritet), en företagsledning (efter ett styrelsebeslut) eller de av företagets borgenärer som tillsammans har fordringar vars värde motsvarar mer än hälften av samtliga borgenärers fordringar kan vända sig till domstol och ansöka om ett rekonstruktionsförfarande (företagsrekonstruktion enligt artikel 329B i kapitel 386) om företaget inte kan betala sina skulder, eller inom en mycket snar framtid sannolikt inte kommer att kunna betala sina skulder. Precis som i föregående fall ska företaget anses oförmöget att betala sina skulder

- om en skuld som företaget ska betala inte, helt eller delvis, har betalats senast tjugofyra veckor efter att en exekutionstitel mot företaget har verkställts genom något av de verkställighetsbeslut som anges i artikel 273 i civilprocesslagen (*Code of Organization and Civil Procedure*), eller
- om domstolen anser det styrkt att företaget är oförmöget att betala sina skulder. Hänsyn ska även tas till företagets eventalförpliktelser och framtida förpliktelser.

Domstolen ska besluta huruvida företaget ska rekonstrueras, och ska i så fall meddela ett beslut om företagsrekonstruktion senast tjugi arbetsdagar efter det att ansökan om att under en period ställa företaget under förvaltning inkom till domstolen. Domstolen ska fastställa hur länge företaget ska stå under förvaltning. För närvarande är denna period ett år, som kan förlängas med ytterligare ett år. På grund av de lagstiftningsändringar som är på gång kommer denna period dock att minskas till fyra månader, som kan förlängas med ytterligare perioder om fyra månader. Den sammanlagda perioden får dock aldrig överstiga tolv månader.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

En borgenär kan inge en ansökan till *Civil Court, First Hall* (tvistemålsdomstolens första avdelning) om att inleda ett summariskt konkursförfarande, oavsett om skulden till honom är en affärsskuld eller någon annan skuld, och även om fristen för att betala skulden inte har löpt ut. Ansökan kan riktas mot gäldenären eller dennes juridiska ombud, och borgenären kan begära att gäldenären ska försättas i konkurs.

Kriteriet för att kunna försättas i konkurs är att gäldenären har ställt in betalningarna av sina skulder. Domstolen meddelar i så fall sitt beslut om att gäldenären har försatts i konkurs och utser en eller fler konkursförvaltare som ska fullgöra de uppgifter som de tilldelas i kapitel 13 i handelslagen.

3 Vilka tillgångar ingår i konkursboet? Hur behandlas de tillgångar som förvärfas av gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensförfarande (företag) (inklusive frivillig likvidation på begäran av borgenärer)

Alla företagets tillgångar likvideras för att täcka gäldenärens skulder. Det görs ingen skillnad mellan de tillgångar som redan fanns i konkursboet och de tillgångar som tillfaller gäldenären efter att insolvensförfarandet har inletts.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

I konkursförfaranden som rör näringsidkare, handelsbolag och kommanditbolag kan både rörliga och fasta anläggningstillgångar ingå i det konkursbo som ska likvideras. När någon väl har försatts i konkurs fräntas denne i kraft av själva lagen (*ipso jure*) rätten att förvalta all sin egendom, oavsett om egendomen ingår i affärsverksamheten eller inte, med undantag för sin rätt till ett dagligt underhåll för att kunna försörja sig. Konkursgäldenärens tillgångar ska övertas av en konkursförvaltare, som i sin tur ska ha rätt att med domstolens tillstånd sälja och överlåta egendomen. Egendom med begränsad hållbarhet som ingår i konkursboet ska efter det att tillstånd inhämtats från domstolen säljas på exekutiv auktion. Även för varor med lång eller obegränsad hållbarhet krävs domstolens tillstånd. Behörig domare ska fatta de beslut som han eller hon anser mest fördelaktiga för konkursgäldenären och borgenärerna, och i förekommande fall även göra det möjligt för konkursförvaltaren att återupprätta konkursgäldenärens affärsverksamhet eller öka dennes tillgångar, så länge som detta även gynnar borgenärerna.

4 Vilka befogenheter har gäldenären respektive konkursförvaltaren?

Insolvensförfaranden (företag)

Så fort domstolen beslutar att ett företag ska upplösas på grund av att det är insolvent utser domstolen en konkursförvaltare (*insolvency practitioner*).

I kapitel 386 anges att en sådan konkursförvaltare måste vara en fysisk person (kvalificerad advokat eller auktoriserad revisor) eller vara registrerad i bolagsregistret som lämplig att verka som konkursförvaltare.

Ytterligare en begränsning är att en konkursförvaltare inte får verka som konkursförvaltare för ett företag som han eller hon någon gång under de senaste fyra åren före likvidationen har varit direktör för eller företagsjurist i eller haft någon annan befattning i eller uppdrag för.

Domstolen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den fastställer vem som ska betala konkursförvaltarens ersättning. Om inget annat anges ska företagets tillgångar användas för att ersätta konkursförvaltaren. Om företaget saknar tillräckliga tillgångar får domstolen besluta att betalningen ska verkställas av andra (närstående personer) och i enlighet med de villkor som domstolen fastställer.

Enligt artikel 296 i kapitel 386 upphör befogenheterna för företagets befattningshavare (direktörer och företagsjurist) när konkursförvaltaren utses. Varken direktörerna, inklusive personer som dessa har delegerat, eller företagsjuristen har rätt att utföra transaktioner i det aktuella bolagets namn och för detta bolags räkning. Konkursförvaltaren ska överta eller kontrollera all egendom och alla rättigheter som det finns rimlig anledning att anta att bolaget har rätt till.

Enligt artikel 238 i kapitel 386 ska konkursförvaltaren vid en av domstolen beslutad likvidation av ett bolag med domstolens eller likvidationskommitténs tillstånd, ha befogenhet att

- a) väcka eller försvara sig mot en talan eller något annat rättsligt förfarande i bolagets namn och för dess räkning,
- b) fortsätta bolagets affärsverksamhet i den utsträckning som kan behövas för att åstadkomma en gynnsam likvidation,
- c) betala borgenärerna enligt den lagstadgade rangordningen,
- d) träffa kompromisser eller överenskommelser med borgenärer eller personer som hävdar att de är borgenärer, eller som har eller påstår sig ha fordringar mot bolaget (nuvarande eller framtida, fasta eller fortsatta, fastställda eller i form av skadestånd eller som bolaget kan hållas ansvarigt för), och att hänskjuta alla sådana frågor till medling,
- e) kontakta bolagsmän och påstådda bolagsmän och genomföra alla kompromisser och överenskommelser om skulder, förpliktelser och fordringar (nuvarande eller framtida, fasta eller fortsatta, fastställda eller i form av skadestånd) som existerar eller påstås existera mellan bolaget och en bolagsman eller påstådd bolagsman eller någon annan gäldenär eller påstådd gäldenär, och alla frågor som på något sätt berör bolagets tillgångar eller likvideringen av bolaget, på de villkor som fastställs, samt ställa eventuell säkerhet för avskrivningen av alla sådana skulder, förpliktelser eller fordringar och genomföra en fullständig skuldsanering,
- f) företräda bolaget i alla frågor och göra allt som krävs för att likvidera bolaget och dela upp dess tillgångar.

Om det inte finns någon likvidationskommitté kan domstolen dessutom besluta att konkursförvaltaren får utöva alla befogenheter som nämns i a eller b ovan utan att denne behöver inhämta domstolens tillstånd.

Generellt ska en konkursförvaltare i ett likvidationsförfarande vid domstol ha befogenhet att

- a) sälja bolagets lösa och fasta egendom, inklusive rättigheter, vid offentlig auktion eller efter privat överenskommelse, med befogenhet att överlåta all egendom eller delar av denna,
- b) vidta alla åtgärder och i bolagets namn och för dess räkning underteckna alla handlingar, mottagningsbevis och andra dokument,
- c) med bolagets tillgångar som säkerhet anskaffa de medel som krävs,
- d) utse en person som ges mandat att för vissa ändamål agera i konkursförvaltarens ställe.

Utvändet av de befogenheter som konkursförvaltaren i ett likvidationsförfarande vid domstol tilldelas genom denna artikel ska bli föremål för domstolsprövning. Varje borgenär eller bolagsman får ansöka hos domstolen om att utöva eller lämna förslag på vem som ska utöva någon av dessa befogenheter.

Under perioden mellan beslutet om upplösning av ett insolvent bolag och inlämnandet av ansökan om insolvens till domstolen, under vilken domstolen utser en tillfällig förvaltare, ska även befogenheterna för bolagets befattningshavare upphöra i den mån domstolen ger förvaltaren i uppdrag att förvalta företagets kvarlåtenskap eller affärer i enlighet med de specifikationer som domstolen anger i tillsättningsbeslutet.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Enligt artikel 329B.6 a i kapitel 386 ska ett bolag under tiden ett beslut om rekonstruktion gäller fortsätta sin normala verksamhet under ledning av en särskild förvaltare.

Den särskilda förvaltaren ska vara en person som domstolen har fastställt har den kompetens och erfarenhet av företagsledning som krävs, som är kvalificerad och villig att acceptera utnämningen och som inte har någon intressekonflikt i förhållande till utnämningen.

Den särskilda förvaltarens ersättning betalas av företaget. När domstolen utser en särskild förvaltare fastställer den även den period, högst tio dagar från meddelandet av beslutet om företagsrekonstruktion, inom vilken företaget ska deponera ett visst belopp hos domstolen eller ställa annan lämplig garanti eller vidta andra lämpliga åtgärder som domstolen anser är tillräckliga för att täcka ersättningen till den särskilda förvaltaren och utgifterna i samband med utnämningen av denne.

När en särskild förvaltare har utsetts upphör tillfälligt alla befogenheter som företaget tilldelas enligt lag eller genom sin bolagsordning, såvida inte den särskilda förvaltarens medgivande att utöva sådana befogenheter har inhämtats. Ett sådant medgivande kan antingen gälla generellt eller för ett eller flera enskilda tillfällen. I avsaknad av ett sådant medgivande ligger all befogenhet hos den särskilda förvaltaren.

Generellt har den särskilda förvaltaren befogenhet att

- a) överta eller kontrollera företagets egendom, varvid den särskilda förvaltaren hädanefter ansvarar för ledningen och tillsynen av företags verksamhet, affärer och egendom,
- b) efter att ha informerat domstolen, avlägsna enskilda direktörer i företaget och utse valfri person till chef,
- c) anlita personer för att tillhandahålla yrkesmässiga eller administrativa tjänster, och på företagets vägnar åta sig att betala deras arvoden, och
- d) sammankalla styrelsemöten eller möten med företagets borgenärer.

Den särskilda förvaltaren ska dessutom, efter att i förväg ha inhämtat domstolens uttryckliga godkännande, ha befogenhet att

i) binda företaget vid längre åtaganden än sex månader,

ii) säga upp anställda i den utsträckning den särskilda förvaltaren anser behövs för att säkerställa hela eller delar av företagets fortlevnad som en bärkraftig verksamhet.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Som förklarats ovan är det handelslagens kapitel om konkurs som är tillämplig lag för handelsbolag och näringsidkare som bedriver affärsverksamhet i eget namn.

Även vid ett konkursförfarande som avser handelsbolag eller näringsidkare utses en konkursförvaltare (*curator*). Konkursförvaltaren är en person (eller flera personer) som domstolen bedömer ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver. Konkursförvaltaren kan även vara en släkting till konkursgäldenären eller en av dennes borgenärer.

I samband med att konkursförvaltaren påbörjar sitt uppdrag övertar han eller hon all konkursgäldenärens egendom och alla former av rättigheter som tillhör konkursgäldenären. Konkursgäldenären ska dessutom vidta alla åtgärder som krävs för att bevara sina rättigheter gentemot sina gäldenärer och i det offentliga registret registrera eventuella företagshypotek som påverkar egendom som tillhör konkursgäldenärens gäldenärer. Konkursförvaltaren är ansvarig för de åtgärder han eller hon vidtar mot konkursgäldenären.

Konkursförvaltaren är också skyldig att ansöka om betalningsföreläggande för att driva in skulder som ska betalas till konkursgäldenären. Däremot har konkursförvaltaren inte rätt att göra kompromisser eller hänskjuta en tvist till medling utan att ha fått ett skriftligt medgivande från de borgenärer som står för merparten av värdet på fordringarna på konkursgäldenären, och domstolens godkännande.

Senast en månad efter det att beslutet om konkurs meddelades ska konkursförvaltaren göra en förteckning över konkursgäldenärens tillgångar och skulder (bouppteckning).

Varje borgenär har rätt att få tillgång till denna förteckning, och borgenären och konkursgäldenären är skyldiga att bistå konkursförvaltaren vid upprättandet av förteckningen.

Förteckningen ska innehålla en lista över alla konkursgäldenärens tillgångar och en beskrivning och värdering av dessa.

Konkursförvaltaren får inte avyttra egendom utan domstolens medgivande, och allmänheten ska ha insyn i hela förfarandet. Intäkterna från eventuell försäljning som konkursförvaltaren gjort för konkursgäldenärens eller handelsbolagets räkning ska förtecknas, och alla kvitton och fakturor ska dokumenteras på vederbörligt sätt.

Domstolen har rätt att ålägga konkursförvaltarna, konkursgäldenären och borgenärerna att gå ed på att lämna alla uppgifter som domstolen anser nödvändiga.

När det gäller konkursgäldenärens befogenheter (med konkursgäldenär avses här den person eller det handelsbolag som har försatts i konkurs), har konkursgäldenären rätt att övervaka att konkursförvaltaren hanterar konkursen i enlighet med lagen och på ett korrekt sätt.

Konkursgäldenären har rätt att slå larm till domstolen om de åtgärder som konkursförvaltaren vidtar inte vidtas i enlighet med de villkor som fastställdes i domstolsbeslutet eller om konkursgäldenärens affärer missköts.

Konkursgäldenärens bokföring och dokument ska när som helst kunna granskas. Detta innebär även att konkursgäldenären har rätt att känna till, granska och kontrollera de åtgärder som vidtas av den konkursförvaltare som domstolen har utsett.

Konkursgäldenären har även enligt lag rätt till ett regelbundet underhåll för att kunna försörja sig. Detta innebär att domstolen tillåter att konkursförvaltaren tilldelar konkursgäldenären medel från dennes egna tillgångar så att konkursgäldenären kan försörja sig och sin familj. En förutsättning för detta är dock att konkursgäldenären inte antas ha agerat bedrägligt.

5 Vilka villkor gäller för kvittning?

Insolvens- och rekonstruktionsförfaranden (företag)/konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Vid ömsesidiga fordringar, ömsesidiga skulder eller ömsesidiga mellanhavanden som har uppstått eller skett före en av parternas konkurs eller insolvens ska alla bestämmelser om slutavräkning eller alla andra avtalsbestämmelser om kvittning eller avräkning av belopp som respektive part ska betala den andra parten i samband med ömsesidiga fordringar, ömsesidiga skulder eller andra ömsesidiga mellanhavanden enligt kapitel 459 vara verkställbara mot

a) avtalsparterna,

b) varje borgensman eller person som ställer säkerhet för någon avtalspart,

c) konkursförvaltaren, den offentliga förvaltaren, den särskilda förvaltaren, annan förvaltare eller någon annan person med liknande befogenheter hos någon av avtalsparterna, och

d) avtalsparternas borgenärer, i enlighet med de villkor som anges i bestämmelsen (oavsett om det är situationen före eller efter en konkurs eller insolvens som avses).

Ovanstående gäller inte vid slutavräkningsavtal som ingåtts när den andra parten kände till eller borde ha känt till att en ansökan om att upplösa och likvidera företaget behandlades, eller att företaget har vidtagit formella åtgärder enligt någon tillämplig lag i syfte att upplösa eller likvidera företaget på grund av insolvens.

Ovanstående gäller inte heller om den insolventa parten är en enskild person (inte en näringsidkare) eller har en annan bolagsform än aktiebolag (handelsbolag eller kommanditbolag) och den andra parten kände till eller borde ha känt till samma typ av omständigheter rörande den insolventa parten som i föregående stycke.

En avtalsparts befogenhet eller mandat att genomföra en bestämmelse om slutavräkning upphävs inte av en annan avtalsparts konkurs- eller insolvensförklaring.

Trots nationella bestämmelser får dessutom inget begränsa eller försena tillämpningen av en bestämmelse i ett avtal som rör eller är relaterat till kvittning eller avräkning som annars skulle vara verkställbar, och inget domstolsbeslut eller några skuldförbindelser eller förelägganden eller något annat beslut som utfärdats av domstol eller motsvarande och ingen typ av förfarande ska ha någon verkan i detta avseende. Trots vad som sägs i detta stycke finns det inget som hindrar att man i ett enskilt fall tillämpar en lag som omöjliggör avräkning eller kvittning på grund av bedrägeri eller liknande orsaker, eller tillåter avräkning eller kvittning om någon bestämmelse i ett avtal mellan de berörda parterna skulle göra avräkningen eller kvittningen ogiltig på grund av bedrägeri eller liknande orsaker.

Enligt lagstiftningen är det lagligt för avtalsparterna att

enas om ett system eller en mekanism som gör det möjligt för parterna att omvandla en icke-finansiell förpliktelse till en betalningsskyldighet av motsvarande värde och att ta hänsyn till värdet av en sådan skyldighet vid en eventuell kvittning eller avräkning,

enas om växelkursen för eller den metod som ska användas för att fastställa växelkursen vid en eventuell kvittning eller avräkning när de belopp som ska kvittas eller avräknas är i olika valutor, och att fastställa i vilken valuta betalningen av nettobeloppet ska göras,

enas om att varje transaktion eller andra åtgärder som görs i enlighet med ett avtal, oavsett om de specificeras eller anges som en viss typ eller kategori av transaktioner eller åtgärder, ska behandlas som en enda transaktion eller åtgärd för kvittningen eller avräkningen i avtalet och att alla sådana transaktioner

eller åtgärder ska behandlas som en enda transaktion eller åtgärd av parterna eller av varje konkursförvaltare, offentlig förvaltare, särskild förvaltare, annan förvaltare eller annan person som agerar för parternas räkning samt av domstolarna.

6 Hur påverkar insolvensförandet gäldenärens gällande avtal?

Insolvensföranden (företag)

Enligt artikel 303 i kapitel 386 ska upplåtande av förmånsrätt, panträtt eller annan belastning liksom överföring eller annan avyttring av egendom eller rättigheter samt varje betalning, verkställande eller annan åtgärd avseende egendom eller rättigheter som görs av eller gentemot ett företag och varje åtagande som företaget gjort **inom sex månader före upplösningen av företaget**, betraktas som otillbörligt gynnande av vissa borgenärer. Detta gäller oavsett om en sådan transaktion sker kostnadsfritt eller mot vederlag såvida transaktionen sker till **underpris** eller **otillbörlig förtur ges**. I så fall är transaktionen ogiltig (otillbörligt gynnande av vissa borgenärer).

Underpris definieras på följande sätt:

a) Ett företag ingår en transaktion till underpris om

i) företaget ger en gåva eller gör någon annan transaktion utan att begära ersättning, eller

ii) företaget ingår en transaktion där värdet på ersättningen i pengar eller motsvarande är väsentligt lägre än värdet på företagets motprestation.

Otillbörlig förtur definieras på följande sätt:

b) Ett företag ger en person otillbörlig förtur om

i) den personen är en av företagets borgenärer eller borgensman för företagets skulder eller andra förpliktelser, och

ii) företaget vidtar en åtgärd eller underlåter att vidta en åtgärd som får till följd att den personen får en fördel som denne, om företaget blir insolvent eller likvideras, annars aldrig skulle ha fått.

Ett undantag till ovanstående görs om den person för vilken transaktionen görs, visar att han eller hon inte kände till och inte hade anledning att misstänka att företaget sannolikt skulle likvideras på grund av insolvens.

Bortsett från ovanstående finns det ingen annan bestämmelse som har direkt effekt på avtal.

Rekonstruktionsföranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om rekonstruktionsförandens effekt på avtal.

Konkursföranden (handelsbolag och näringsidkare)

Enligt artikel 485 i handelslagen kan följande handlingar ogiltigförklaras: varje överföring av egendom eller åtagande, eller varje avstående av rättigheter, som konkursgäldenären gör utan eller mot vederlag i syfte att bedra sina fordringsägare.

Till skillnad från bolagslagen fastställs ingen särskild tidsfrist i handelslagen, som i artikel 303 i kapitel 386 i Maltas lagsamling.

Om det är styrkt att konkursgäldenären kände till de omständigheter som ledde fram till konkursförklaringen kan ovannämnda handlingar ogiltigförklaras.

7 Hur påverkar insolvensförandet föranden som inleds av enskilda borgenärer (med undantag för pågående rättegångar)?

Insolvensföranden (företag)

Så fort ett insolvensförande har inletts (domstolen har upplöst företaget på grund av insolvens) får inga åtgärder eller föranden **inledas (förbud mot att inleda åtgärder)** mot det företaget eller dess egendom utan domstolens tillstånd och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer. I lagstiftningen specificeras inte i vilka fall domstolen får tillåta en borgenär att inleda eller fortsätta en rättsprocess. Den allmänna principen är dock att under ett insolvensförande förvaltas företagets tillgångar till förmån för samtliga borgenärer, och vissa borgenärer bör inte kunna få en fördel genom att inleda en rättsprocess mot företaget.

Rekonstruktionsföranden (företagsrekonstruktion)

Enligt nationell lagstiftning ska rättsprocesser förklaras vilande under en företagsrekonstruktion. I artikel 329B.4 i kapitel 386 anges att efter att en ansökan om företagsrekonstruktion har lämnats in, och såvida denna inte avslås, eller under den period som företagsrekonstruktionen pågår

a) ska varje pågående eller ny ansökan om likvidation förklaras vilande,

b) får ingen kungörelse om upplösning och efterföljande likvidation av företaget göras eller träda i kraft,

c) ska verkställandet av penningfordringar mot företaget och eventuell upplupen ränta skjutas upp,

d) får inte hyresvärden eller någon annan person som hyra ska betalas till under hyresperioden säga upp ett avtal om uthyrning av lokaler till företaget på grund av att företaget inte har uppfyllt något av villkoren för att hyra sådana lokaler, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,

e) får inga andra åtgärder vidtas för att göra gällande säkerhetsrätter avseende ett företags egendom, eller för att återta varor som företaget innehar enligt ett avbetalningsavtal, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,

f) får inga förebyggande eller verkställande åtgärder eller någon annan åtgärd som nämns i kapitel 16 i civilprocesslagen vidtas mot företaget eller någon egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer, och

g) får inget rättsligt förande inledas eller fortsättas mot företaget eller egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer.

Konkursföranden (handelsbolag och näringsidkare)

Vid ett konkursförande mot en näringsidkare eller ett handelsbolag gäller följande: När en konkursförvaltare väl har utsetts av domstolen kan åtgärder som riktas mot konkursgäldenären och dennes egendom enligt artikel 500 i kapitel 13 endast vidtas mot konkursförvaltaren och inte mot konkursgäldenären eller det handelsbolag som försatts i konkurs.

Borgenären har rätt att få veta, granska och kontrollera hur konkursförvaltaren förvaltar konkursgäldenärens affärer och har rätt att begära domstolsprövning om konkursförvaltaren skadar hans rättigheter som borgenär.

I återvinningsföranden har domstolen rätt att på eget initiativ utfärda ett tillfälligt beslut om förlängning av perioden för att göra konkursgäldenärens /handelsbolagets affärsverksamhet bärkraftig igen.

Till skillnad från företagsrekonstruktioner kan borgenärerna emellertid fortfarande vidta åtgärder mot den konkursförvaltare som företräder den näringsidkare eller det handelsbolag som försatts i konkurs.

8 Hur påverkar insolvensförandet pågående föranden som redan har inletts av enskilda borgenärer?

Insolvensföranden (företag)

Så fort ett insolvensförande har inletts (domstolen har upplöst företaget på grund av insolvens) får inga åtgärder eller föranden **fortsätta (vilandeförklaring)** mot det företaget eller dess egendom utan domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer. I lagstiftningen specificeras inte i vilka fall domstolen får tillåta en borgenär att inleda eller fortsätta en rättsprocess. Den allmänna principen är dock att under ett insolvensförande förvaltas företagets tillgångar till förmån för samtliga borgenärer, och vissa borgenärer bör inte kunna få en fördel genom att inleda en rättsprocess mot företaget.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Enligt nationell lagstiftning ska rättsprocesser förklaras vilande under en företagsrekonstruktion. I artikel 329B.4 i kapitel 386 anges att efter att en ansökan om företagsrekonstruktion har lämnats in, och såvida denna inte avslås, eller under den period som företagsrekonstruktionen pågår

- a) ska varje pågående eller ny ansökan om likvidation förklaras vilande,
- b) får ingen kungörelse om upplösning och efterföljande likvidation av företaget göras eller träda i kraft,
- c) ska verkställandet av penningfordringar mot företaget och eventuell upplupen ränta skjutas upp,
- d) får inte hyresvärden eller någon annan person som hyra ska betalas till under hyresperioden säga upp ett avtal om uthyrning av lokaler till företaget på grund av att företaget inte har uppfyllt något av villkoren för att hyra sådana lokaler, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,
- e) får inga andra åtgärder vidtas för att göra gällande säkerhetsrätter avseende ett företags egendom, eller för att återta varor som företaget innehar enligt ett avbetalningsavtal, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer,
- f) får inga förebyggande eller verkställande åtgärder eller någon annan åtgärd som nämns i kapitel 16 i civilprocesslagen vidtas mot företaget eller någon egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer, och
- g) får inget rättsligt förfarande inledas eller fortsättas mot företaget eller egendom som tillhör företaget, förutom med domstolens samtycke och med förbehåll för de villkor som domstolen fastställer.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Handelslagen innehåller inte några bestämmelser om vilandeförklaring. Trots det kan konkursförvaltaren begära att en ansökan om vilandeförklaring som lämnats in till en domstol prövas av samma domare som ansvarar för handläggningen av konkursärendet, så att domaren kan handlägga konkursärendet på ett sätt som skyddar konkursgäldenärens rättigheter och skyldigheter och se till att rättigheterna prövas och avgörs i överensstämmelse med den ansökan som borgenären har lämnat in.

9 Hur brukar borgenärerna delta i insolvensförfarandet?

Insolvensförfaranden (företag)

Borgenärer får endast ingripa i insolvensförfaranden om de visar att de har ett rättsligt intresse i saken och därför kan yttra sig under domstolsförfarandet. Konkursförvaltaren underrättar borgenärerna om den process som pågår och håller även sammanträden där borgenärer får komma till tals.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

I artikel 329B i kapitel 329B anges specifikt att både domstolen och den särskilda förvaltaren bland annat ska agera med borgenärens bästa för ögonen. Den särskilda förvaltaren är också skyldig att kalla till borgenärssammanträden. Det första sammanträdet ska hållas senast en månad efter utnämningen. Under sådana sammanträden är den särskilda förvaltaren skyldig att utse en gemensam kommitté bestående av borgenärer och styrelseledamöter som ska ge den särskilda förvaltaren de råd och det bistånd som denne kan behöva för att förvalta företagets affärer, verksamhet och egendom och åter göra företaget till en bärkraftig verksamhet.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Borgenärer får endast ingripa och delta i konkursförfaranden om de visar att de har ett rättsligt intresse i saken och därför kan yttra sig under domstolsförfarandet.

Konkursförvaltaren underrättar borgenärerna om den process som pågår och håller även sammanträden där borgenärer får komma till tals.

Borgenärerna har rätt att rösta om det föreslagna arrangemanget, och för att förslaget ska godkännas krävs en majoritet av tre fjärdedelar av de borgenärer som bevisligen har fordringar på konkursboet.

10 I vilken mån kan konkursförvaltaren använda eller avyttra de tillgångar som ingår i konkursboet?

Insolvensförfaranden (företag)

Konkursförvaltaren kan sälja egendomen genom att försöka få bästa möjliga bud på företagets tillgångar.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Den särskilda förvaltaren kan inte avyttra företagets tillgångar utan särskilt tillstånd från domstolen, eller i enlighet med den rekonstruktionsplan som senare godkänns, med eller utan domstolsändringar. I alla händelser ska domstolen fastställa eller godkänna den metod som ska användas för att avyttra företagets tillgångar.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

I konkursförfaranden ska konkursförvaltaren avyttra egendomen genom att inhämta det mest fördelaktiga budet på företagets tillgångar, och detta efter att ha inhämtat domstolens tillstånd.

Vid rekonstruktion av ett handelsbolag eller en konkursgäldenär (artikel 498 i kapitel 13) ska konkursförvaltaren följa rekonstruktionsplanen. Behörig domare har emellertid ett stort utrymme för skönsmässig bedömning och kan ge de direktiv som han anser mest fördelaktiga för konkursgäldenären och borgenärerna.

En borgenär kan emellertid bestrida domarens behörighet om borgenären kan visa att det finns saklig grund för att detta inte ligger i borgenärernas intresse.

11 Vilka fordringar ska anmälas gentemot konkursboet och hur behandlas fordringar som uppkommer efter det att insolvensförfarandet har inletts?

Insolvensförfaranden (företag)

Det görs ingen skillnad mellan fordringar som har uppstått efter det att insolvensförfarandet har inletts och de fordringar som fanns tidigare. Vid ett insolvensförfarande kan emellertid domstolen, om skulderna överstiger tillgångarna, besluta att tillgångarna ska användas för att betala de kostnader, avgifter och utgifter som har uppstått i samband med upplösningen och likvideringen i den prioriteringsordning som domstolen finner lämplig. Domstolen ska tillämpa följande allmänna prioriteringsordning:

- a) Utgifter som den offentliga förvaltaren eller konkursförvaltaren har haft för att bevara, realisera eller samla in någon av företagets tillgångar.
- b) Varje annan utgift som uppstått eller ersättning som gjorts av den offentliga förvaltaren eller med dennes tillstånd, inklusive utgifter som uppstått eller gjorts för att fortsätta företagets affärsverksamhet.
- c) I förekommande fall ersättning till den tillfälliga förvaltaren.
- d) Sökandens kostnader och kostnaderna för varje person som står på ansökan och vars kostnader godkänns av domstolen.
- e) I förekommande fall ersättning till den särskilda förvaltaren.
- f) Varje belopp som ska betalas till en person som är anställd för eller har tillstånd att hjälpa till att utarbeta ett företags konkursbouppteckning eller redovisning.
- g) Varje bidrag som domstolen beslutat om för att täcka kostnaderna för en ansökan om att befrias från skyldigheten att lämna in en konkursbouppteckning, eller för en förlängning av fristen för att lämna in en sådan uppteckning.

h) Alla nödvändiga utbetalningar som konkursförvaltaren gör inom ramen för sin förvaltning, inklusive utgifter som ledamöter i likvidationskommittén eller deras företrädare har haft och som konkursförvaltaren har godkänt.

i) Ersättning till varje person som är anställd av konkursförvaltaren för att utföra någon av företagets tjänster, i enlighet med kraven i, eller tillåtna enligt, bestämmelserna i kapitel 386.

j) Ersättning till den offentliga förvaltaren och konkursförvaltaren.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Ej tillämpligt

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Det görs ingen skillnad mellan fordringar som har uppstått efter det att konkursförfarandet har inletts och de fordringar som fanns tidigare. Vid ett insolvensförfarande kan emellertid domstolen, om skulderna överstiger tillgångarna, besluta att tillgångarna ska användas för att betala de kostnader, avgifter och utgifter som har uppstått i samband med upplösningen och likvideringen i den prioriteringsordning som domstolen finner lämplig. Domstolen ska tillämpa följande allmänna prioriteringsordning:

a) Utgifter som konkursförvaltaren haft eller ådragit sig för att bevara, realisera eller samla in någon av företagets tillgångar.

b) Varje annan utgift som uppstått eller ersättning som gjorts av konkursförvaltaren eller med dennes medgivande, inklusive utgifter som uppstått eller gjorts för att fortsätta företagets verksamhet.

c) I förekommande fall ersättning till konkursförvaltaren.

d) Sökandens kostnader och kostnaderna för varje person som står på ansökan och vars kostnader godkänns av domstolen.

e) I förekommande fall ersättning till den särskilda förvaltaren och registratören.

f) Varje belopp som ska betalas till en person som är anställd för eller har tillstånd att hjälpa till att utarbeta ett företags konkursbouppteckning eller redovisning.

g) Varje bidrag som domstolen beslutat om för att täcka kostnaderna för en ansökan om att befrias från skyldigheten att lämna in en konkursbouppteckning, eller för en förlängning av fristen för att lämna in en sådan uppteckning.

h) Alla nödvändiga utbetalningar som konkursförvaltaren gör inom ramen för sin förvaltning, inklusive utgifter som eventuella ledamöter i likvidationskommittén eller deras företrädare har haft och som konkursförvaltaren har godkänt.

När dessa utgifter har betalats betalas prioriterade borgenärer beroende på när deras fordran registrerades och först efter att de prioriterade borgenärerna har fått betalt betalas alla övriga borgenärer beroende på när deras fordran registrerades. Om det saknas tillräckliga medel för att betala fordringarna från de sistnämnda (oprioriterade) borgenärerna ska dessa prioriteras lika (*pari passu*) i turordningsavseende.

12 Enligt vilka regler ska fordringar anmälas, styrkas och godtas?

Insolvensförfaranden (företag)

Det är upp till konkursförvaltaren att godta fordringar. Det finns inga särskilda bestämmelser som styr hur fordringar ska anmälas. Det är viktigt att påpeka att när den offentliga förvaltaren utses till konkursförvaltare ska följande formulär användas:

OFFENTLIG FÖRVALTARE

c/o MFSA

Notabile Road

Attard, BKR3000

Uppgifter om det upplösta företaget			
1	Namn och registreringsnummer		
2	Upplösningsdatum		
Borgenärsuppgifter			
3	För- och efternamn/registreringsnummer		
4	Adress		
5	E-postadress		
6	Telefon-/mobiltelefonnummer		/
Skulduppgifter			
7	Total fordran, inklusive eventuell okapitaliserad ränta som ska betalas från och med upplösningsdatumet		
8	Total okapitaliserad ränta som ska betalas från och med upplösningsdatumet		
9	Beskriv ursprunget till skulden inklusive relevanta datum		
			(Bifoga vid behov ytterligare sidor)
10	Uppgifter om dokument och/eller annan bevisning till stöd för fordran (bifoga styrkt kopia och numrera varje dokument i nummerföljd)		
			(Bifoga vid behov ytterligare sidor)
Uppgifter om säkerhet (i förekommande fall)			
11	Beskriv den typ av säkerhet som har ställt/mottagits		
			(Bifoga vid behov ytterligare sidor)
12	Datum när säkerheten ställdes/mottogs		
13	Summa skulder med förmånsrätt		
Borgenärsförklaring			
14	Undertecknad förklarar härmed att de uppgifter som har lämnats i detta formulär såvitt jag vet är sanna, korrekta och fullständiga.		
	Borgenärens namnteckning	Namnförtydligande	Id-kortsnummer
15	Om du undertecknar som företrädare för en juridisk person, fyll i nedanstående: I _____ namn och för dennes räkning Reg.nr _____ i min egenskap av _____.		

När det gäller inom vilka tidsfrister sådana fordringar får göras ger artikel 255 i kapitel 386 domstolen rätt att fastställa en frist för när borgenärer ska styrka att deras skulder eller fordringar inte ska omfattas av någon fördelning innan skulderna har styrkts.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om rekonstruktionsförfarandens verkan på hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas.

13 Enligt vilka regler ska behållningen fördelas? Hur bestäms prioriteringsordningen för borgenärernas fordringar och rättigheter?

Insolvensförfaranden (företag)

Vid insolvens enligt maltesisk lagstiftning finns det ingen definitiv förteckning över i vilken ordning borgenärerna ska prioriteras. Prioriteringsordningen anges nämligen inte i någon specifik lag utan i flera olika lagar. Prioriteringsordningen för fordringar behandlas i följande lagstiftning:

I artikel 302 i kapitel 386 anges att vid likvidering av ett företag där skulderna överskrider tillgångarna ska prioriterade och oprioriterade borgenärers rättigheter och den inbördes prioriteringsordningen för deras fordringar regleras av gällande lag vid den aktuella tidpunkten.

I artikel 535 i kapitel 13 anges dessutom att borgenärer som har panträtter, förmånsrätter eller inteckningar i form av företagshypotek ska rangordnas enligt gällande lag vid den aktuella tidpunkten.

I både artikel 535 i kapitel 13 och artikel 302 i kapitel 386 anges att rangordningen av fordringarna ska regleras av gällande lag vid den aktuella tidpunkten.

I maltesisk rätt fastställs indirekt att principen om likvärdighet (*pari passu*) ska tillämpas genom att det i artikel 1996 i kapitel 16 i civilagen anges att de skäl som berättigar till förtur vid fordringar är förmånsrätter, företagshypotek och att borgenären gynnas av fördelningen av tillgångar. Det anges även att en borgenär ska ha rätt att efterställa, skjuta upp, avstå från eller på annat sätt ändra sin befintliga eller framtida rätt till betalning, verkställighet, rangordning eller andra liknande befintliga eller framtida rättigheter till förmån för en annan person. Ett sådant beslut om att efterställa, avstå från eller ändra rättigheter eller liknande åtgärder kan fattas genom överenskommelse med eller genom ensidig förklaring till en annan person, inklusive en annan borgenär, oavsett om denne har fastställts eller väntar på att fastställas som borgenär när en sådan överenskommelse träder i kraft eller en sådan förklaring görs.

Rangordningsskillnader fastställs således genom avtal. Om det inte finns några förmånsrätter, företagshypotek eller någon borgenär som gynnas av en fördelning av tillgångarna ska alla borgenärer därför prioriteras lika.

Mot bakgrund av ovanstående är det nödvändigt att titta på de olika specifika lagar som prioriterar vissa fordringar, t.ex. mervärdesskattelagen (*Value Added Tax Act*), kapitel 406, sysselsättnings- och arbetsmarknadslagen (*Employment and Industrial Relations Act*), kapitel 452 och socialförsäkringslagen (*Social Security Act*), kapitel 318.

I artikel 62 i mervärdesskattelagen fastställs följande:

"Skattemyndigheten ska ha särskild förmånsrätt beträffande de tillgångar som utgör en del av en persons näringsverksamhet vad gäller eventuell skatt som den personen ska betala enligt denna lag, och denna skatt ska, utan hinder av vad som föreskrivs i någon annan lag, betalas före en skuld som omfattas av någon annan förmånsrätt, med undantag av en skuld med allmän förmånsrätt och en skuld som nämns i artikel 2009 a eller b i civilagen."

I artikel 20 i sysselsättnings- och arbetsmarknadslagen fastställs följande:

"Utan hinder av bestämmelserna i någon annan lag ska en fordran från en anställd avseende högst tre månadslöner som arbetsgivaren är skyldig den anställda, och den semesterersättning som den anställda är berättigad till, tillsammans med all ersättning som ska betalas till den anställda på grund av uppsägning, eller meddelande om uppsägning, anses utgöra en prioriterad fordran vad gäller arbetsgivarens tillgångar och ska betalas före alla andra fordringar oavsett om dessa är förmånsrätter eller hypotekariska panträtter (panträtter i fast egendom).

En förutsättning för detta är att det högsta beloppet i den prioriterade fordran inte under några omständigheter överstiger den nationella minimilön som vid tidpunkten för fordran skulle ha betalats under sex månader."

I artikel 116.3 i socialförsäkringslagen fastställs följande:

"Utan hinder av bestämmelser i någon annan lag ska en fordran från direktören avseende ett belopp som ska betalas i form av en klass ett- eller klass två-betalning enligt denna artikel anses utgöra en prioriterad fordran vad gäller en klass ett-betalning, med samma förtur som en anställds lön vad gäller arbetsgivarens tillgångar, och ska, i fråga om klass två-betalningar, prioriteras framför den berörda egenföretagarens tillgångar och ska betalas före alla andra fordringar (med undantag av löner), oavsett om dessa är förmånsrätter eller hypotekariska panträtter (panträtter i fast egendom)."

I artiklarna 2088–2095 i civilagen behandlas just rangordningen mellan förmånsrätter. Det anges bland annat att skulder ska betalas i den ordning de registrerades. Företagshypotek som registrerades samma dag ska därför ges samma prioritet.

Vid ett insolvensförfarande kan emellertid domstolen, om skulderna överstiger tillgångarna, besluta (och beslutar oftast) att tillgångarna ska användas för att betala de kostnader, avgifter och utgifter som har uppstått i samband med upplösningen och likvideringen i den prioriteringsordning som domstolen finner lämplig. Domstolen ska tillämpa följande prioriteringsordning:

- Utgifter som den offentliga förvaltaren eller konkursförvaltaren har haft för att bevara, realisera eller samla in någon av företagets tillgångar.
- Varje annan utgift som uppstått eller ersättning som gjorts av den offentliga förvaltaren eller med dennes tillstånd, inklusive utgifter som uppstått eller gjorts för att fortsätta företagets affärsverksamhet.
- I förekommande fall ersättning till den tillfälliga förvaltaren.
- Sökandens kostnader och kostnaderna för varje person som står på ansökan och vars kostnader godkänns av domstolen.
- I förekommande fall ersättning till den särskilda förvaltaren.
- Varje belopp som ska betalas till en person som är anställd för eller har tillstånd att hjälpa till att utarbeta ett företags konkursbouppteckning eller redovisning.
- Varje bidrag som domstolen beslutat om för att täcka kostnaderna för en ansökan om att befrias från skyldigheten att lämna in en konkursbouppteckning, eller för en förlängning av fristen för att lämna in en sådan uppteckning.
- Alla nödvändiga utbetalningar som konkursförvaltaren gör inom ramen för sin förvaltning, inklusive utgifter som ledamöter i likvidationskommittén eller deras företrädare har haft och som konkursförvaltaren har godkänt.
- Ersättning till varje person som är anställd av konkursförvaltaren för att utföra någon av företagets tjänster, i enlighet med kraven i, eller tillåtna enligt, bestämmelserna i kapitel 386.
- Ersättning till den offentliga förvaltaren och konkursförvaltaren.

Under ett insolvensförfarande ska konkursförvaltaren utarbeta en rapport där rangordningen mellan borgenärer anges samt ett fördelningsförslag. Rapporten ska läggas fram för domstolen. Borgenärerna får komma med invändningar mot innehållet i en sådan rapport, och domstolen kan besluta om rättelse.

Domstolen godkänner slutligen rangordningen och fördelningsförslaget och ger konkursförvaltaren i uppdrag att börja betala borgenärerna.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Ej tillämpligt

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Fördelningen av intäkter regleras i första hand av artikel 531 i handelslagen och av de olika delar av civilrättslagstiftningen som anger prioriteringsordningen mellan de borgenärer som har lagstadgad förmånsrätt och de borgenärer som har en säkerhetsrätt i form av ett företagshypotek. Dessa är prioriterade

borgenärer vars ställning grundas på antingen lagbestämmelser eller på en offentlig handling i enlighet med den dag en sådan registrering gjordes, och som också regleras av artikel 535 i handelslagen.

Därefter prioriteras enkla borgenärer (som inte är registrerade borgenärer) lika (*pari passu*) i förhållande till sina fordringar.

Inom tio dagar från det att en person försatts i konkurs hålls ett sammanträde i närvaro av domaren, domstolssekreteraren, förvaltaren, konkursgäldenären och borgenärerna där fordringarna undersöks och bedöms och en inventeringslista upprättas.

Vid sammanträdet hörs konkursgäldenären och kommer med förslag på ackordsvillkor. Vid sammanträdet diskuteras också huruvida det aktuella ärendet ska bli föremål för en ackordsuppgörelse där ett antal borgenärer (de borgenärer som inte är registrerade borgenärer på grund av förmånsrätt, företagshypotek eller en panträtt) utses att företräda alla borgenärer, och de enskilda borgenärerna har åtta dagar på sig att invända mot ett sådant beslut.

Vid ett andra sammanträde, på nytt med domaren som mötesordförande, fattas beslut om ackordsuppgörelsen. För att sammansättningen av borgenärer ska godkännas måste den motsvara tre fjärdedelar av värdet på de belopp som konkursgäldenären är skyldig att betala.

Efter detta förfarande, och när inventeringslistorna över alla borgenärer har upprättats, hålls ett nytt sammanträde. Domaren ska leda ett sådant sammanträde, som måste ha utlysts i vederbörlig ordning.

Vid detta sammanträde ska varje borgenär redogöra för sin fordran och om konkursförvaltaren motsätter sig någon borgenärs fordran måste borgenären styrka sin fordran för konkursförvaltaren och de övriga borgenärer som ingår i ackordsuppgörelsen.

14 Vilka är villkoren för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs (inklusive ackord)?

Insolvensförfaranden (företag)

Domstolen ska befria konkursförvaltaren från dennes uppdrag så snart konkursförvaltaren har sålt företagets egendom, eller så mycket som enligt konkursförvaltaren kan säljas utan att i onödan äventyra insolvensförfarandet, och konkursförvaltaren i förekommande fall har gjort en slututbetalning till borgenärerna, anpassat bolagsmännens inbördes rättigheter och i förekommande fall gjort en slutlig återbetalning till bolagsmännen samt redogjort för företagets utgifter. Konkursförvaltaren ska befrias från sitt uppdrag när domstolen anser att konkursförvaltaren har uppfyllt kraven i kapitel 386 och i förekommande fall andra krav, och efter att domstolen har beaktat rapporten och eventuella invändningar från borgenärer, bolagsmän eller berörda personer. Därefter fattar domstolen beslut om att företagets namn från och med dagen för beslutet ska strykas ur bolagsregistret. Beslutet ska anmälas till den registeransvarige vid bolagsregistret som verkställer strykningen.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

I artikel 329B.12 redogörs för följande olika scenarier beträffande avslutning av ett rekonstruktionsförfarande:

a) Om den särskilda förvaltaren, efter att ha konsulterat den gemensamma kommittén bestående av borgenärer och styrelseledamöter, någon gång under en pågående företagsrekonstruktion anser att det inte skulle tjäna något till att fortsätta rekonstruktionsförfarandet, ska den särskilda förvaltaren ansöka hos domstolen om att avsluta rekonstruktionen. Ansökan ska innehålla detaljerade och ingående skäl, och domstolen ska fatta beslut om att företaget ska likvideras.

Förfarandet i kapitel 386 beträffande insolvensförfaranden ska tillämpas.

b) Om den särskilda förvaltaren, efter att ha konsulterat den gemensamma kommittén bestående av borgenärer och styrelseledamöter, någon gång under en pågående företagsrekonstruktion anser att företagets affärsverksamhet har förbättrats så mycket att företaget kan betala sina skulder ska den särskilda förvaltaren i en motiverad ansökan till domstolen begära att domstolen meddelar ett beslut om att företagets rekonstruktion ska avslutas. Om domstolen beviljar ansökan ska den fastställa sådana villkor som den beroende på omständigheterna i det enskilda fallet anser nödvändiga.

I så fall kommer företaget fortsätta att bedriva verksamhet som ett bärkraftigt företag. Vilandeförklaringen av konkursansökan upphör så fort domstolen beviljar ovannämnda ansökan.

c) Om företagsledningen eller aktieägarna vid en extra bolagsstämma någon gång under en pågående företagsrekonstruktion anser att företagets affärsverksamhet har förbättrats så mycket att det är i stånd att betala sina skulder kan de lämna in en ansökan till domstolen, tillsammans med styrkande dokumentation och upplysningar som bekräftar detta, och begära att domstolen ska meddela ett beslut om att företagets rekonstruktion ska avslutas. Domstolen får inte bevilja eller avslå ansökan utan att först ha hört den särskilda förvaltaren. Om domstolen beviljar ansökan ska den fastställa sådana villkor som den beroende på omständigheterna i det enskilda fallet anser nödvändiga.

Precis som i föregående fall kommer företaget att fortsätta att bedriva verksamhet som ett bärkraftigt företag. Vilandeförklaringen av konkursansökan upphör så fort domstolen beviljar ovannämnda ansökan.

d) När den särskilda förvaltaren har avslutat sitt uppdrag ska denne översända en skriftlig rapport till domstolen med detaljerad och omfattande information om huruvida och varför denne anser att företaget har rimliga utsikter att i sin helhet eller i delar fortsätta som ett bärkraftigt företag och regelbundet kommer att kunna betala sina skulder i framtiden.

Om den särskilda förvaltaren i sin slutrapport anser att företaget har rimliga utsikter att i sin helhet eller i delar fortsätta som ett bärkraftigt företag ska den särskilda förvaltaren även bifoga en ingående och detaljerad rekonstruktionsplan som ska innehålla alla förslag på vad som krävs för att göra det möjligt för företaget att fortsätta som ett bärkraftigt företag, inklusive sådana förklaringar som kan krävas för att verkställa en sådan omstrukturering, inklusive förslag om finansiella resurser, hur anställda ska behållas och företagets framtida ledning. I denna rekonstruktionsplan ska det även redogöras för hur borgenärer ska få betalt för alla eller vissa av sina fordringar, eller huruvida det föreslås att domstolen ska tillåta en kompromiss som inte har godkänts av alla borgenärer.

Efter att domstolen har mottagit slutrapporten och rekonstruktionsplanen kan den begära in alla förklaringar och förtydliganden som den anser sig behöva.

På domstolens begäran ska dessa inges antingen muntligen eller skriftligen. Därefter kan domstolen antingen förkasta den föreslagna rekonstruktionsplanen eller helt eller delvis godta och godkänna planen, eventuellt med ändringar. Om domstolen godkänner den rekonstruktionsplan som den särskilda förvaltaren har ingett, med eller utan ändringar, träder rekonstruktionsplanen i kraft och är bindande för alla berörda parter och för alla lagstiftningsändamål.

Vilandeförklaringen av konkursansökan upphör så fort domstolen beviljar rekonstruktionsplanen.

e) Om domstolen meddelar ett beslut om att rekonstruktionsförfarandet ska avslutas eftersom företaget saknar rimliga utsikter att fortsätta som ett bärkraftigt företag och inte kommer att kunna betala sina skulder ska domstolen besluta att företaget ska likvideras.

Förfarandet i kapitel 386 beträffande insolvensförfaranden ska tillämpas.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Domstolen ska befria konkursförvaltaren från dennes uppdrag så snart konkursförvaltaren har sålt företagets egendom, eller så mycket som enligt konkursförvaltaren kan säljas utan att i onödan äventyra insolvensförfarandet, och konkursförvaltaren i förekommande fall har gjort en slututbetalning till borgenärerna, anpassat bolagsmännens inbördes rättigheter och i förekommande fall gjort en slutlig återbetalning till bolagsmännen samt redogjort för företagets utgifter. Konkursförvaltaren ska befrias från sitt uppdrag när domstolen anser att konkursförvaltaren har uppfyllt kraven i kapitel 13 och i förekommande fall andra krav, och efter att domstolen har beaktat rapporten och eventuella invändningar från borgenärer, bolagsmän eller berörda personer. Därefter fattar domstolen beslut om att handelsbolagets namn från och med dagen för beslutet ska strykas ur bolagsregistret. Beslutet ska anmälas till den registeransvarige vid bolagsregistret som verkställer strykningen.

Naturligtvis gäller ovanstående för handelsbolag.

När en näringsidkare har försatts i personlig konkurs och tillgångarna fördelats kan konkursgäldenären ansöka hos domstol om att åter få bedriva näringsverksamhet. Domstolen ska i så fall även uppmana de borgenärer och den konkursförvaltare som deltog i konkursen att meddela huruvida de anser att näringsförbudet bör upphävas och näringsidkaren på nytt ska få lov att bedriva näringsverksamhet.

Om en sådan näringsidkare inte agerade bedrägligt eller med uppsåt kan denne på nytt få lov att bedriva näringsverksamhet. Beslutet om tillstånd att på nytt bedriva näringsverksamhet innebär att konkursgäldenären, både personligen och när det gäller egendom som förvärvats senare, befrias från alla skulder som kunde göras gällande mot honom innan konkursförklaringen.

15 Vad har borgenärerna för ställning efter slutfört insolvensförfarande?

Insolvensförfaranden (företag)

Enligt artikel 315.1 i kapitel 386 kan en borgenär begära domstolsprövning för att hävda sina rättigheter gentemot varje part som bedöms ha bedrivit företagets verksamhet i syfte att bedra företagets borgenärer, eller någon annan persons borgenärer eller i något annat bedrägligt syfte. Efter en ansökan om domstolsprövning kan domstolen i så fall förklara att alla personer som medvetet deltog i bedrivandet av näringsverksamheten på det sätt som beskrivits ovan är personligt ansvariga, utan begränsning, för alla företagets skulder eller andra förpliktelser som domstolen beslutar om.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om borgenärers ställning efter slutfört insolvensförfarande.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

När ett konkursförfarande har slutförts, oavsett om det rör sig om ett handelsbolag eller en näringsidkare som har försatts i konkurs, har borgenären inte längre några rättigheter, såvida inte borgenären kan visa att näringsidkaren eller handelsbolaget agerade med uppsåt eller bedrägligt gentemot borgenärerna.

16 Vem står för kostnaderna för insolvensförfarandet?

Insolvensförfaranden (företag)

Beroende på vad domstolen beslutar är det antingen den person som ansöker om insolvens eller företaget som står för kostnaderna.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

I rekonstruktionsförfaranden står företaget kostnaderna.

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Den person som lämnar in konkursansökan eller konkursgäldenären står för kostnaderna och utgifterna.

17 Enligt vilka regler avgör man vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som ska tillämpas?

Insolvensförfaranden (företag)

Enligt artikel 303 i kapitel 386 ska förmånsrätter, företagshypotek eller andra kostnader, överföring, eller annan avyttring av egendom eller rättigheter, och varje betalning, verkställande eller annan åtgärd avseende egendom eller rättigheter som görs av eller gentemot ett företag, samt varje åtagande som företaget gjort **inom sex månader före upplösningen av företaget**, betraktas som otillbörligt gynnande av vissa borgenärer. Detta gäller oavsett om en sådan transaktion sker kostnadsfritt eller mot vederlag såvida transaktionen sker till **underpris** eller **otillbörlig förtur ges**. I så fall är transaktionen ogiltig (otillbörligt gynnande av vissa borgenärer).

Underpris definieras på följande sätt:

- a) Ett företag ingår en transaktion till underpris om
- i) företaget ger en gåva eller gör någon annan transaktion utan att begära ersättning, eller
- ii) företaget ingår en transaktion där värdet på ersättningen i pengar eller penningvärde är väsentligt lägre än företagets motprestation.

Otillbörlig förtur definieras på följande sätt:

- b) Ett företag ger en person otillbörlig förtur om
- i) den personen är en av företagets borgenärer eller borgensman för företagets skulder eller andra förpliktelser, och
- ii) företaget vidtar en åtgärd eller underlåter att vidta en åtgärd som får till följd att den personen får en fördel som denne, om företaget blir insolvent eller likvideras, annars aldrig skulle ha fått.

Ett undantag till ovanstående görs om den person för vilken transaktionen görs, visar att han eller hon inte kände till och inte hade anledning att misstänka att företaget sannolikt skulle likvideras på grund av insolvens.

Rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion)

Det finns inga särskilda bestämmelser om ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer i rekonstruktionsförfaranden (företagsrekonstruktion).

Konkursförfaranden (handelsbolag och näringsidkare)

Det finns inga särskilda bestämmelser om ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer i konkurs- eller återvinningsförfaranden.

Senaste uppdatering: 15/02/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.